

РЕШЕНИЕ

№ 1228

гр. София, 22.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 23.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора Николова, като разгледа дело номер **8625** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от
Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона
за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Комисия за финансов надзор срещу решение на Софийския
районен съд, 1-ви състав по н.а.х.д. № 24842/2011 г. Със съдебното решение от
25.06.2012 г. е отменено наказателно постановление № Р-10-934 от 26.08.2011 г.,
издадено от заместник председател на Комисията за финансов надзор /КФН/,
ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗК [фирма] е наложена
имуществена санкция в размер на 20 000 лв., на основание чл. 317, ал.3, вр. с ал. 1 КЗ.
С касационна жалба се иска съдебното решение да бъде отменено като неправилно,
незаконосъобразно и необосновано, постановено в нарушение на материалния закон –
касационно основание чл. 348 , ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК).
Неоснователен е бил изводът на съда, че административнонаказващия орган не е
спазил изискванията на чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН. СРС неправилно е приел, че от
събраните по делото доказателства не може да се направи безспорен извод, че именно
копието на полицата, предоставено в ЗК [фирма] е невярно по отношение на датата
на сключване. Искане се отмяна на решението и постановяване на ново, с което
наказателното постановление да бъде потвърдено.

Ответната страна – ЗК [фирма] изразява становище за неоснователност на

касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за законосъобразност на обжалвания съдебен акт.

Пред настоящата инстанция са представени доказателства за образувано досъдебно производство ЗМ № 15439/2011г. на 06 РУ "Полиция" на СДВР.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното съдебно решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

При постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават отмяната му. Районният съд е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите писмени и гласни доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

Обжалваното съдебно решение е постановено в съответствие с материалния закон. По съществото на спора, СРС правилно е установил въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения по чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал.1 т.5 от ЗАНН относно описанието на нарушението, но същевременно е приел, че ЗК „У.“ АД е осъществило състава на нарушението по чл.317, ал.3 КЗ, но не е изяснено, на коя от двете дати - на двата екземпляра от застрахователната полица действително е сключена застраховката.

Дружеството е санкционирано за това, че е налице разминаване между посочената дата на сключване на комбинирана застрахователна полица № 05-5-1000106386J и действителната дата на сключване. Поради това е счтено, че дружеството е предоставило на КФН невярна информация във връзка с осъществяване на застрахователния надзор.

Правилни са изводите на районния съд, че административно-наказващият орган не е установил на какво се дължи разликата в датирането и коя е действителната дата на документа.

Съгласно приетите за установени факти с АУАН и НП, на 03.01.2011 г. ЗК [фирма] е представила по отправено от КФН, на основание чл. 18, ал. 1 т. 1 ЗКФН искане, всички застрахователни полици, сключени за периода 23.12.2010 г. – 27.12.2010 г., ведно със заверено копие от документ, удостоверяващ размера на платената по тях премия и датата на извършеното плащане, включително и процесната полица. При преглед на документите е било счтено от служители на КФН, че е налице очевидна поправка в датата на сключване на полицата.

След тази констатация, от застрахователното дружество не е изисквана допълнителна информация. От лицето А. М. У. е изискано копие от полицата, като на същата е посочена дата на сключване 27.12.2010 г.

В изпълнение на искането на касатора с правно основание чл. 18, ал.1, т.1 ЗКФН,

ответното дружество е предоставило всички поискани документи, включително процесната полица. Допълнителна информация във връзка с датата върху полицата не е изисквана от него.

Поведението на ЗК [фирма] не може да бъде квалифицирано като представяне на невярна информация, поради простата причина, че полицата е документ, а не информация. Информацията представлява съобщение, сведение за нещо; осведомяване, изявление, което съдържа твърдения и обосновка на определена фактическа обстановка.

От застрахователното дружество не е поискана информация относно точната дата на сключване на полицата и причината за разминаването на датите в копие, представено от дружеството и копие, представено от клиента и то не е ангажирало твърдения в този смисъл.

Освен това, вярната дата на сключване на полицата не е установена от административно-наказващия орган. Обстоятелството, че датите на двете копия от полицата са различни, само по себе си не означава, че тази, посочена на копие, представено от ответника по касация, е невярна. Във връзка с установяване на вярната дата на сключване на полицата не са събрани никакви доказателства.

Следователно, дори да се приеме, че самата полица представлява информация по смисъла на чл.317, ал. 3 КЗ, не е установено и доказано по надлежен ред, че полицата е подправена и че информацията в нея е невярна.

По отношение на изведения правен извод от страна на въззивната инстанция за нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН – касационната инстанция счита, че правилно СРС е отменил процесното НП с оглед на съществено процесуално нарушение.

Представените пред настоящата инстанция доказателства за образувано досъдебно производство - писма, с които са изискани само доказателства, не установява факти за деянието, за което се води разследването и не водят до извод, че се касае за охраняване на едни и същи обществени отношения, като обстоятелство, изключващо административно-наказателната отговорност.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното съдебно решение е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила. Не са налице наведените касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК.

Съдът констатира, че погрешно е отбелязан номера на делото, по което е постановено решението - 17099/2010г., вместо 24842/2011г., което не променя правните изводи на съда, предвид съответствието на възприетата в същото фактическа обстановка с доказателствата по делото и оспорването, по което е образувано последното дело. Посочената неточност може да се отстрани от състава на съда.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, IV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на Софийския районен съд, 1-ви състав по н.а.х.д. № 24842/2011 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.